

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-8 У 324/16
27.02.2018. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Тамбурковски Баковић, председника већа, Зорице Китановић и Љиљане Максимовић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Томић, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиле А.А. из ...,, чији је пуномоћник Оливера Јовановић, адвокат из Суботице, Јакшићева бр. 3, против тужене Владе Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво Републике Србије, са заинтересованим лицем Б.Б. из ..., ради поништаја решења, 24 број: 119-12849/2015 од 28.11.2015. године, у предмету конкурса, након одржане усмене јавне расправе, дана 27.02.2018. године, у нејавној седници већа, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Владе Републике Србије, 24 број: 119-12849/2015 од 28.11.2015. године и предмет ВРАЋА туженом органу на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени орган Влада Републике Србије да тужилци А.А. из ... накнади трошкове управног спора у износу од 35.870,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем, ставом 1. постављена је Б.Б. на положај заменика државног правобраниоца у Одељењу Државног правобранилаштва са седиштем у Суботици, на пет година. Ставом 2. диспозитива наведено је да се ово решење објављује у Службеном гласнику Републике Србије.

У тужби, тужила је оспорила законитост решења туженог органа и навела да је изрека неразумљива и непотпуна јер је у изреци о постављењу означено да се поставља тужена Б.Б. без имена оца, без матичног броја, без адресе. Даље у преамбули побијеног решења се не види које доносилац решења, имајући у виду да је у преамбули решења као доносилац решења наведена само Влада, због чега је преамбула непотпуна и најасна. Такође изрека побијеног решења је нејасна, неразумљива и супротна са образложењем решења. Ово стога јер у образложењу побијеног решења се наводи да је тужила оцењена вишем просечном оценом (2,33) од кандидата Б.Б. која је оцењена са просечном оценом (2) што указује да је тужила остварила бољи резултат у изборном поступку те је нејасно како је на основу резултата остварених у изборном поступку у погледу стручне оспособљености знања и вештине комуникације, који су потребни за рад на положају заменика државног правобраниоца Одељењу државног правобранилаштва са седиштем у Суботици, постављена тужена Б.Б. а не тужила. Стога побијено решење нема образложења којим критеријума и мерилима се тужена Влада РС руководила када је изабрала тужену Б.Б. а не тужилу с обзиром да на листу за избор кандидата која је доставила Конкурсна комисија Министарству правде а на којој је тужила била више рангирана. Предлог Министарства правде и дискрециона одлука Владе да постави кандидата са мањом просечном оценом морао је бити чињенично образложен, што је у побијеном решењу пропуштено. Са изнетих разлога предложила је да суд тужбу усвоји, поништи у целости оспорено решење од 28.11.2015. године и обавезе тужену Владу Републике Србије да тужили накнади трошкове управног спора према образложеном трошковнику као и висину судских такси по одмерању суда.

Тужени орган у одговору на тужбу предложио је да суд тужбу одбије у целости као неосновану.

Заинтересовано лице није доставило одговор на тужбу.

Управни суд је одржао усмену јавну расправу дана 21.02.2018. године, применом одредби члана 34. став 1. и члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), у присуству пуномоћника тужиле а у одсуству уредно позваног туженог органа и заинтересованог лица.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, по оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари и навода пуномоћника тужиле на расправи нашао да је тужба основана.

Одредбом члана 70. Закона о државним службеницима ("Службени гласник РС", бр. 79/05...99/14), прописано је да изборни поступак спроводи конкурсна комисија и да по окончаном поступку конкурсна комисија саставља листу од највише три кандидата који су са најбољим резултатом испунили мерила прописана за избор.

Одредбом члана 71. став 1. Закона о државним службеницима прописано је да листу кандидата конкурсна комисија доставља руководиоцу односно другом лицу надлежном да Влади предложи кандидата за постављени положај.

Одредбом члана 38. став 1. Закона о правобранилаштву ("Службени гласник РС" бр. 55/14) прописано је да Влада, на предлог министра надлежног за правосуђе поставља заменика државног правобраниоца на период од пет година. Заменик државног правобраниоца може бити поново постављен.

Из образложења оспореног решења и стања у списима следи да је расписан јавни конкурс за попуњавање положаја земеника државног правобраниоца у

одељењу државног правобранилаштва са седиштем у Суботици (положај у трећој групи) дана 03.06.2015. године, да су се по објављеном конкурс пријавила два лица тужила А.А. и Б.Б.. По истеку рока за подношење пријава Конкурсна комисија за спровођење јавног конкурса за попуњавање положаја, на основу Извештаја Службе за управљање кадровима од 13. октобра 2015. године, констатовала је да су кандидати А.А. и Б.Б. приступиле провери вештина аналитичког резонувања и логичког закључивања, организационих способности и вештине руковођења, а да су у прилогу извештаја достављени појединачни писмени налази о резултатима извршених провера. Са кандидатима је спроведен изборни поступак, Комисија је обавила разговор сагласно објављеном јавном конкурс и Правилнику о стручним оспособљеностима, знањима и вештинама које се проверавају у изборном поступку начину њихове провере и мерилима за избор на радна места, током ког разговора кандидатима су постављена питања путем који су проверена и вреднована њихова знања и стучна оспособљеност потребна за рад на положају заменика државног правобраниоца, одељења државног правобранилаштва са седиштем у Суботици. Сваки члан Конкурсне комисије је вредновао кандидате оценом од 1-3 за податке из пријаве и одговоре кандидата на постављена питања. Оба кандидата на основу резултата пријаве, оцењана су оценом 3. У разговору са кандидатом А.А. Конкурсна комисија је одговоре на постављена питања и вештину комуникације вредновала са укупном оценом 2,33 док је Б.Б. оцењена са оценом 2,00. По спроведеном изборном поступку Конкурсна комисија је сачинила листу кандидата који су испунили мерила прописана за избор на положај и исти доставила Министарству правде полазећи од резултата која је остварила Б.Б. у изборном поступку. Министарство правде је предложило Б.Б. на положај заменика државног правобраниоца Одељењу државног правобранилаштва са седиштем у Суботици а Влада је на предлог Министарства надлежног за правосуђе поставила заменика државног правобраниоца на период од пет година.

Одредбом члана 199. став 2. и 3. Закона о општем управном поступку („Службени лист СРЈ“, број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, број 30/10), између осталог, прописано је да образложење решења садржи кратко излагање захтева странака, утврђено чињенично стање, по потреби и разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву. Ставом 3. истог члана закона је прописано да кад је надлежни орган законом или другим прописом овлашћен да реши управну ствар по слободној оцени, дужан је да у образложењу, поред података из става 2. овог члана, наведе тај пропис и да изложи разлоге којима се при доношењу решења руководио. Ти разлози се не морају у решењу навести кад је то у јавном интересу законом изричито предвиђено.

Код оваквог чињеничног и правног стања ствари, по оцени Управног суда, основано се тужбом наводи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиле. Ово са разлога што је оспорено решење засновано на повреди правила поступка из члана 199. став 3. у вези са ставом 2. Закона о општем управном поступку.

По оцени Управног суда основано се наводи тужбе оспорава законитост решења туженог органа. Ово из разлога јер је тужени орган дужан да поступа у складу са одредбом члана 5. став 2. Закона о општем управном поступку, којом је прописано да се у управним стварима у којима је орган овлашћен да решава по слободној оцени, решење мора донети у границама овлашћења и у складу са циљем у коме је овлашћење дато. Стога је тужени био дужан да у складу са цитираном

одредбом члана 199. став 3. Закона о општем управном поступку у образложењу оспореног решења наведе пропис на основу кога је овлашћен да ову управну ствар реши по слободној оцени и јасно изложи разлоге којима се руководио при доношењу решења. Супротно наведеном, тужени у образложењу оспореног решења само наводи да је утврдио да Б.Б. према резултатима оствареним у изборном поступку испуњава мерила за избор на радно место у погледу стручне оспособљености, знања и вештина комуникације који су потребни за рад на положају заменика државног правобраниоца у Одељењу Државног правобранилаштва са седиштем у Суботици, без навођења разлога којим се руководио.

Због свега изнетог, суд је тужбу уважио и поништио оспорено решење, одлучујући као у ставу I диспозитива ове пресуде, применом одредби члана 40. став 2., члана 42. став 1. и члана 46. став 2. Закона о управним споровима, а у поновном поступку тужени орган ће донети ново, на закону засновано решење, при чему је везан примедбама суда у погледу поступка, у смислу члана 69. став 2. истог закона.

Одлуку као у ставу II диспозитива пресуде суд је донео на основу чланова 66. и 67. Закона о управним споровима, а сходном применом чланова 153. став 1. и члана 154. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...55/14), који се примењују на основу одредбе члана 74. Закона о управним споровима, налазећи да је основан захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора и то за састав тужбе од стране адвоката у износу од 16.500,00 динара, приступа на расправу у износу од 18.000,00 динара, на основу Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС", бр. 121/12), као и судске таксе за пресуду у износу од 980,00 динара и таксе за тужбу у износу од 390,00 динара. Суд није признао трошкове у висини означеној у трошковнику који је приложио пуномоћник тужиље на расправи, будући да ти трошкови нису опредељени у складу са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 27.02.2018. године, III-8 У 324/16

Записничар
Снежана Томић,с.р.

Председник већа - судија
Биљана Тамбурковски Баковић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић